

РЕШЕНИЕ

№ 5520

гр. София, 15.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **6090** по описа за **2020** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на П. В. Ц. от [населено място], ул. „729-та“ № 11, чрез пълномощника си адв. Св. Б. от САК, срещу Решение № 69856 от 16.03.2020 г., постановено по адм.д. № 10145/2019 г. от СРС-НО,116-ти състав.

С обжалваното решение е потвърдено изцяло наказателно постановление /НП/ № 18-4332-021564/16.11.2018 г., издадено от началник отдел „Пътна полиция“ –СДВР, с което на касатора на основание чл. 174, ал.3 от Закона за движение по пътищата/ЗДвП/е наложена административно наказание „глоба“, в размер на 2 000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е необосновано и неправилно и постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Сочи се, че не е спазена разпоредбата на чл.57, ал.1, т.6 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/, тъй като чл.174, ал.3 ЗДвП съдържа три отделни състава на нарушения и наказващият орган не е посочил кой от тях е осъществил касаторът.

Ответникът не изпраща представител за участие в производството и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни

основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Разпоредбата на чл. 63, ал.1 от ЗАНН препраща към касационните основания, визирани в чл. 348, ал.1 НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Посоченото касационно основание в жалбата „необоснованост” не попада в кръга на валидните касационни основания по чл.348,ал.1 НПК, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия съд.

Решението на Софийския районен съд е валидно, допустимо и правилно. Приетата от районния съд е фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 НПК, както и показанията на актосъставителя К. А.. Установено е по безспорен начин, че на 24.10.2018 г. касаторът е управлявал лек автомобил марка „Мерцедес“ с ДК [рег.номер на МПС] по [улица]и на кръстовището с [улица]участвал в ПТП. Пристигналите на мястото автоконтрольори поканили Ц. да бъде изпробван с техническо средства за наличие на алкохол, но той отказал. Въз основа на тази фактическа обстановка въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Този извод на съда е правилен.

Оплакването за нарушение на чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН е неоснователно. Вярно е, че нормата на чл.174, ал.3 ЗДВП предвижда няколко самостоятелни хипотези на административно нарушение, но в диспозитива на наказателното постановление изрично е записано, че нарушението е по предложение първо на чл.174, ал.3 от закона. Това определение съответства и на словесното описание на извършеното нарушение.

АУАН и НП са издадени от компетентен орган в кръга на предоставените правомощия, при спазване на процесуалните правила и правилно приложение на материалния закон.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Предвид липсата на заявени от страните претенции за присъждане на разноски и по аргумент от нормата на чл. 81 ГПК във вр. чл.144 АПК този въпрос съдът не обсъжда.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град,XXII- ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 69856 от 16.03.2020 г., постановено по адм.д. № 10145/2019 г. от СРС-НО,116-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: